

(De heligas tillflykt.doc)

Brev till nyomvända

V Källor i tåredalen

2 De heligas tillflykt

En kanonad

En kanonad av bibelställen med löftesord till kristna i trångmål.

Däri inkluderande löftesord till EG själv

Från avslutningsorden: Fly in i Jesus, glöm ej att han är din enda säkra tillflykt... Väl kan han stundom förefall dig "långsam och tålmodsprövande"; "men han menar så väl, han tänker så väl, han gör så väl" ... "Vad mer, om nöden bränner och djävulens kanoner giva eld?" 231 f

Stycke för stycke

»Herre, du är vår tillflykt ifrån släkte till släkte.»

Ps. 91

Trons almanack har ingen solförmörkelse, hoppets himmel är klar och molnfri. »*Med gammal kärlek älskar jag dig; därför vill jag och framgent bevisa dig nåd.* Jer. 31:3. Hos » den gamle av dagar» finnes ej någon växlingens skugga. Jak. 1:17. *Hans barmhärtighet varar ifrån släkte till släkte.* Luk. 1:50. Med hjärtan fyllda av hopp till Gud gå vi att möta — okända öden? — nej, försynens skickelser. Ödet spelar ingen roll i de kristnas liv. De heliga äro i Herrens hand. 5 Mos. 33:3. 229

Inl. Guds kärlek, barmhärtighet och bevarande den kristnes grund inför försynens skickelser

1:o. I tider av trångmål.

Han öppnade en källåder för Ismael i Beer-Sebas öken, 1 Mos. 21, och för Simson »den ropandes källa» i Lehi, Dom. 15:19. Prövad men aldrig övergiven kan en kristen bli. Och hellre ville jag, som Elia, äta bröd från korparnas mun och dricka vatten ur bäcken än tjäna Baal och frossa vid Isebels bord. »*Vi veta, att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa.*» Smärtsamma prövningar äro endast förklädda tjänare, som löpa framför konungens vagn. Gud har befallt hela världen och alla ting att tjäna hans barn. Till och med djävulen måste tjäna som hantlangare i den store Läkarens apotek och bereda nyttiga pulver och hälsobringande mixturer åt Guds barn. 229 f

Gud hjälper i trångmål och prövningar, t o m djävulen tjänar honom. Gammaltestamentliga exempel.

2:o. I en ond och farlig tid.

Enok vandrade med Gud, och vänskapen vart så förtrolig, att Herren helt öppet sade honom sin kärlek. »Ty förr än han togs bort, fick han det vittnesbördet, att han täcktes Gud.» Ebr. 11:5. Men i världen var han utskrattad, hånad och förlöjligad. Så även predikanten Noa. Men då en hel värld förgicks, då seglade han trygg över hemsökelsens vatten. 1 Mos. 7. Eldsprofeten, den store Gudsmannen, lämnar världen som en furste, hämtad av Jehovas vagnar. 2 Kon. 2. Då tager hans efterträdare upp Elias mantel och frågar: »*Var är Herren, Elias' Gud?*» och svårigheternas Jordan delar sig. »Vattnen sågo dig, o Gud, vattnen sågo dig och skälvde, och djupen darrade.» Ps. 77:17. 230

I en ond och farlig tid räddades Noa och togs Enok upp liksom Elia och för Elisa öppnades Jordan och han kunde vandra genom vattnet.

3:o. Uti svåra strider.

Segra måste vi, skall än striden utkämpas på knä, fram måste vi, skola vi än trampa på lejonet och draken. Ps. 91. »*Fridens Gud skall snarligen förtrampa satan under våra fötter.*» Rom. 16:20. Visserligen är striden hård mot satans andemakter, men »striden är Herrens» och »*han har en arm med hjältekraft.*» Ps. 89:14. »Han har avväpnat herradömena och väldigheterna», Kol. 2:15, »och för styrkan av din arm stå de stilla såsom stenen, till dess ditt folk, o Herre, har tågat fram», 2 Mos. 15:16. Mose, den store generalen för Jakobs här, såg Israel i hans armar och sjöng: En tillflyktsort är uttidens Gud, och nedåt sträcka sig hans eviga armar. 5 Mos. 33. Då han drog ut för sitt folk, då skalv jorden, och rymderna genljödo av de frälstas lovsång: Du ledsagar med din nåd det folk, som du har förlöslat, du förer dem med din kraft till din helighets boning. Ps. 68:8; 2 Mos. 15. 230 f

Gud förtrampar djävulen och visar sig härlig

4:o. Mitt i en fientlig värld.

Så snart himmelen märkte, att Syriens konung skickade sina härar för att tillfångataga Elisa, ilade vaktparaden från helgedomens berg, och profetens omgivning vimlade av brinnande vagnar och hästar. 2 Kon. 6. Ack, det gällde ju en av Herrens ögonstenar! Och varför skulle icke lejonkulan ha sin ängel, då Daniel är på väg dit? Dan. 6. Och hans medkämpar, som icke akta konungens påbud, blevo kastade i eldsugnen; och där fingo dessa allvarliga själar ett »hallelujamöte». Dan. 3. Församlingens förste martyr såg himmelen öppen, och anden flög genom stenregnet in i Guds paradiset. Apg. 7. Den gudsfientliga världen är sig alltid lik, och någon har sagt: »Världen har alltid korsfäst, det bästa hon haft, mellan tvenne rövare. Men vad mer, om Johannes utkastats som ett avskräde på uppenbarelsens klippö? Han är i anden på Herrens dag, och se, han vandrar med Jesus på andevärldens guldgata. O, den käre Guden! Han möter sina vänner överallt. Därför ha de kärlek överallt, därför ha de himmelens fördolda manna och levande vatten mitt i öknarna. 231

Mitt i en fientlig värld skyddades Elisa, Daniel, männen i eldsugnen, Johannes.

O, du kära Guds barn, du Herrens lilla ögonsten! Göm dig undan stormarna i världen. Fly in i Jesus, glöm ej, att han är din enda säkra tillflykt. Framåt i Herrens namn! Tag din omätliga egendom i besittning. Förtro ditt hela liv åt Herren. Fattiga hjärta, varför litar du icke på Jesus? Kasta ankar i Jesu hjärta, och sedan kan du vila mitt i stormarna, ty du känner, att din frälsning håller, och du vet, att Herren är trofast. Vål kan han stundom förefalla dig »långsam och tålmodsprövande»; men han *menar* så väl, han tänker så väl, han gör allt så väl. Vad mer, om nöden bränner och djävulens kanoner giva eld? Vi sjunga bakom muren: »Gud är vår tillflykt och starkhet, en hjälp i bedrövelserna, väl beprövad. Därför frukta vi icke, om än jorden förvandlades och bergen mitt i havet sjönke.» Ps. 46. Amen, halleluja!

Göm dig under stormarna i världen. Fly in i Jesus. Nog kan han verka långsam och tålmodsprövande, men han vill så väl och gör så väl. Frukta inte om än jorden förvandlades.

Bibelhänvisningarna

Bibelhänvisningar utan annat inre sammanhang än att de bekräftar att Gud är stor och gör under med och befriar de sina.

1 Mos 7:7 s 230 Och Noah gick in i arken med sina söner, sin hustru och sina söners hustrur, för flodens vattens skull.

1 Mos 21:19 s 229 Och Gud öppnade hennes ögon, att hon fick se en vattubrunn. Och hon gick och fyllde sin flaska med vatten och gaf gossen dricka.

2 Mos 15:13 s 231 Du ledsagar med din nåd det folk, som du har förlossat, du förer dem med den kraft till din helighets boning.

2 Mos 15:16 s 230 Öfver dem faller förskräckelse och räddhåga; *för styrkan af din arm stå de stilla såsom stenen, till dess ditt folk har tågat fram, o Herre, till dess det folk har tågat fram, o Herre, till dess det folk har tågat fram, som du har förvärfvat.*

5 Mos 33:3 s 229 O huru kära hafver han folkets stammar! *Alla dess helige äro i din hand*, och de lågo vid din fot.

5 Mos 33:27 s 230 *En tillflyktsort är urtidens Gud, och nedåt sträcka sig hans eviga armar.* Han bortdref fiender undan för dig och sade: Utrota dem!

Dom 15:19, s 229 Då lät Gud en klyfta remna, som var vid Lehi, och vatten gick ut därifrån. Och han drack och kvicknade vid och blef vid lif. Därföre kallade han ock den källan *den ropandes källa i Lehi*, såsom den heter än i dag.

1 Kon 17:6 s 229 Och korparna förde till honom bröd och kött morgon och afton, och han drack utur bäcken.

2 Kon 2:11 s 230 Och under det att de gingo ock talades vid, si då kom en brinnande vagn med brinnande hästar och skilde dem båda ifrån hvarandra; och Elia for i stormväder upp till himmelen.

2 Kon 2:14 s 230 Och han *tog Elias mantel*, som hade fallit af honom och slog därmed på vattnet, och sade: *Hvar är Herren, Elias Gud?* Och äfven han slog på vattnet, och detta delade sig åt två sidor och Elisa gick öfver.

2 Kon 6:17 s 231 Och Elisa bad och sade: Herre, öppna hans ögon, att han må se! Oh Herren öppnade tjänarens ögon och han såg, och si, berget var fullt med *brinnande hästar och vagnar* rundt omkring Elisa.

Ps 46:2–3 s 232 *Gud är vår tillflykt och starkhet, en hjälp i nödens tider, väl bepröfvad. Därföre frukta vi icke, om än jorden omhvälfdes och bergen vacklade och sjönke i hafvets djup;*

Ps 68:8 f s 231 Gud, när *du drog ut framför ditt folk*, när du gick fram i ödemarken, Sela. *Då bäfvade jorden, då utgöt himmelen sina flöden inför Guds ansikte; ja Sinai bäfvade för Guds, Israels Guds, ansikte.*

Ps 77:17 s 230 Vattnen sågo dig, o Gud, vattnen sågo dig och vändades, själfva djupen darrade.

Ps 89:14 s 230 *Du har en arm med hjältekraft*, mäktig är din hand, hög är din högra hand.

Ps 90:1 s 229 Herre, du är vår tillflykt från släkte till släkte.

Ps 91:13 s 230 På lejon och huggormar skall du gå, *du skall trampa på unga lejon och drakar.*

Jer 31:3 s 229 Fjärran ifrån har han uppenbarat sig för mig – och med gammal kärlek älskar jag dig; därför vill jag ock framgent bevisa dig nåd.

Dan 3:25 s 231 Han svarade och sade: Si jag ser fyra män, som gå löse och ledige inne uti ugnen, och ingen skada har skett dem, och utseendet af den fjärde är likt en gudasons.

Dan 6:22 s 231 Min Gud har sändt sin ängel, och denne har tillslutit lejonens mun, att de icke hafva skadat mig; ty inför honom är jag ren befunnen, och äfven emot dig, o konung, har jag ej gjort något illa”

Luk 1:50 s 229 *Och hans barmhärtighet varar från släkte till släkte* öfver dem som frukta honom.

Apg 7:56 s 231 Och sade: Se, jag ser himmelen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.

Rom 8:28 s 229 *Men vi veta, att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa*, för dem som äro kallade efter hans uppsåt.

Rom 16:20 s 230 Men *fridens Gud skall snarligen förtrampa Satan under edra fötter.* Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med eder!

Kol 2:15 s 230 Sedan *han har afväpnat herredömena och väldigheterna*, har han ställt dem uppenbarligen fram och triumferat öfver dem i honom.

Hebr 11:5 s 230 Genom tron togs Enok bort, att han icke skulle se döden, och han vardt icke mera funnen, emedan Gud hade tagit honom bort; ty förrän han vardt borttagen, fick han det vittnesbörd, att han täcktes Gud;

Jak 1:17 s 229 All god gåfva och all fullkomlig skänk kommer ned ofvanefters från ljusens fader, hos hvilken ingen förvandling finnes eller någon *växlingens skugga*.

Upp 1:10 s 231 *Jag var i Anden på Herrens dag* och fick höra bakom mig en stark röst, såsom af en basun